

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 141/07-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. októbra 2007 v konaní o návrhu Ing. J. V., L., zastúpeného advokátom JUDr. P. H., B., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/93/06-K z 29. januára 2007 takto

r o z h o d o l :

Rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/93/06-K z 29. januára 2007 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 7. mája 2007 doručený návrh Ing. J. V., L. (ďalej len „navrhovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. P. H., B., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) sp. zn. VP/93/06-K z 29. januára 2007. Navrhovateľ svoj návrh upresnil podaním doručeným ústavnému súdu 15. mája 2007.

Podľa návrhu a predloženej dokumentácie sa v napadnutom rozhodnutí výboru konštatuje, že navrhovateľ ako verejný funkcionár - člen Výkonného výboru Fondu národného majetku Slovenskej republiky (ďalej len „výkonný výbor fondu“) nepodal oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov verejných funkcionárov (ďalej len „oznámenie“) v zákonom ustanovenej lehote, čím porušil povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon č. 357/2004 Z. z.“), a bola mu uložená pokuta vo výške 47 500 Sk.

Navrhovateľ sa svojím návrhom domáha preskúmania napadnutého rozhodnutia výboru, pričom svoj návrh opiera o nasledovné argumenty:

1. Funkcie člena výkonného výboru fondu sa právne relevantným spôsobom ujal najskôr až 21. augusta 2006 (navrhovateľ tvrdí, že to bolo až 6. septembra 2006 na základe Dohody o zmene pracovných podmienok, pozn.), pričom oznámenie adresované výboru podal na poštovú prepravu 19. septembra 2006, t. j. v zákonom ustanovenej lehote 30 dní od ujatia sa výkonu verejnej funkcie (čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.).

2. Napadnuté rozhodnutie výboru bolo prijaté po uplynutí zákonnej lehoty (do 60 dní od začatia konania podľa čl. 9 ods. 5 prvá veta ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.), keďže bolo začaté uznesením zo 16. októbra 2006 a rozhodnutie bolo prijaté až 29. januára 2007, a preto výbor *„mal povinnosť po dni 15. 12. 2006 konštatovať, že nedodrжал ústavnú lehotu pre svoje rozhodnutie vo veci samej... a mal konanie skončiť pre zmeškanie zákonnej lehoty pre rozhodovanie vo veci“*.

V súvislosti so svojím tvrdením, že funkcie člena výkonného výboru fondu sa právne relevantným spôsobom ujal najskôr až 21. augusta 2006, navrhovateľ nespochybňuje, že do tejto funkcie bol vymenovaný rozhodnutím Prezídia fondu 18. augusta 2006, ale zdôrazňuje, že menovací list si prevzal spolu s ďalšími nominantmi až 21. augusta 2006 na pracovnom stretnutí zvolanom viceprezidentom Prezídia fondu a predsedom výkonného výboru fondu Ing. A. H., *„čím vyjadrili súhlas zo svojim menovaním a Výkonný výbor*

sa týmto stal uznávaniaschopným“, pričom následne počas rokovania výkonného výboru fondu sa v bode rôzne „... *neformálne dohodlo, že deň nástupu do práce so vznikom pracovného pomeru a uzavretím príslušnej pracovnej zmluvy s Fondom národného majetku SR, ktorý mal byť aj dňom riadneho ujatia sa menovanej funkcie bol dohodnutý na neskorší termín, a to na deň 01. 09. 2006“*.

Navrhovateľ ďalej argumentuje, že podľa Štatútu fondu musia byť všetci členovia výkonného výboru zamestnancami fondu, pričom on už síce bol ku dňu menovania do funkcie člena výkonného výboru zamestnancom fondu, ale „*v inom, nižšom pracovnom zaradení. Dohoda o zmene pracovných podmienok, v zmysle ktorej som bol zaradený v pracovnom pomere do funkcie člena Výkonného výboru FNM SR bola uzavretá až dňa 06. 09. 2006, so zmluvne dohodnutou účinnosťou odo dňa 18. 8. 2006“* a uzatvára, že „*Až vznikom pracovného pomeru, resp. v mojom prípade až uzatvorením Dohody o zmene pracovných podmienok zo dňa 6. 9. 2006 som... nadobudol právnu istotu (a kompetenciu), že som sa stal riadnym a plnoprávnym členom výboru so všetkými právami a povinnosťami, ktoré z danej funkcie vyplývajú“*. Inak povedané, navrhovateľ tvrdí, že existujú argumenty na to, aby sa za deň právne relevantného ujatia sa verejnej funkcie u neho považoval až 6. september 2006, keď s ním fond uzatvoril Dohodu o zmene pracovných podmienok.

Na základe uvedenej argumentácie sa navrhovateľ domáha, aby ústavný súd preskúmal a zrušil napadnuté rozhodnutie výboru.

Ústavný súd si ešte pred predbežným prerokovaním návrhu navrhovateľa vyžiadal vyjadrenie predsedu výboru. Predseda výboru na základe výzvy predložil vyjadrenie sp. zn. VP/93/06-K z 23. mája 2007.

Ústavný súd návrh navrhovateľa predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 141/07-18 zo 6. júna 2007 ho podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky,

o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie.

Ústavný súd zaslal označené uznesenie na vedomie predsedovi výboru, vyzval ho na prípadné doplnenie už predloženého vyjadrenia sp. zn. VP/93/06-K z 23. mája 2007 a predložil mu dotknutý spis sp. zn. VP/93/06-K. Predseda výboru ústavnému súdu oznámil, že výbor zotrváva na svojom vyjadrení z 23. mája 2007.

V označenom vyjadrení výboru sa okrem iného uvádza:

«... Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií v predmetnej veci rozhodol na základe úplne zisteného skutkového stavu a vecne správne a to z týchto dôvodov:

1. Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií si v predmetnej veci vyžiadal nielen stanovisko verejného funkcionára podľa čl. 9 ods. 4 ústavného zákona, ale i vyjadrenie a podklady od predsedu Prezídia Fondu národného majetku Slovenskej republiky P. Š. Súčasťou vyjadrenia menovaného z 19. 12. 2006 je i menovací dekrét z 18. 8. 2006, z ktorého je zrejmé, že Ing. J. V. bol do funkcie člena Výkonného výboru FNM SR vymenovaný 18. 8. 2006. ...

V tomto rozhodnutí je explicitne uvedené, že „začiatok výkonu funkcie je dňom 18. augusta 2006“. Sme toho názoru, že uvedený dokument je jediným relevantným dôkazom osvedčujúcim termín „ujatie sa funkcie“. ...

2. Pokiaľ verejný funkcionár namieta, že výbor nerozhodol v lehote 60 dní od začatia konania, je to výhrada skutkovo opodstatnená, ale právne nerelevantná, keďže ide o lehotu poriadkovú. Ústavný zákon s jej nesplnením nespája zánik zodpovednosti za sankciu, ani neplatnosť následného rozhodnutia o uložení sankcie. Je potrebné uviesť, že konanie v takejto veci je časovo náročné s ohľadom na ustálenie skutkového stavu a preto nebolo možné túto lehotu dodržať.»

Vzhľadom na uvedené výbor navrhol, aby ústavný súd jeho napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Ústavný súd zaslal označené vyjadrenie výboru právneho zástupcovi sťažovateľa na zaujatie stanoviska. Právny zástupca v stanovisku doručenom 21. septembra 2007 okrem iného uvádza:

«... Výbor NR SR pre NF opakovane nedoceňuje význam tej zásadnej skutočnosti, že menovací dekrét za člena Výkonného výboru FNM SR mi bol predložený (originálne, t. j. prvý krát) dňa 21. 08. 2006. Vtedy som až mal možnosť zoznámiť sa s jeho znením a obsahom, a rozhodnúť sa, či menovanú funkciu prijem alebo neprijem. Tým, že som podpísal prevzatie menovacej listiny som dal originálne najavo osobnú vôľu a učinil som originálny právny akt prijatia funkcie. Pred týmto gestom a právnym aktom (prevzatia menovania do funkcie), ktoré sa preukázateľne udialo dňa 21. 08. 2006 som sa nijako nemohol „ujat' výkonu funkcie“ verejného funkcionára.

Je prekvapujúce a pre vykonávanú prax Výboru NR SR pre NF minimálne nevhodné (a pre zákonodarcu absolútne neadekvátne), ak nedokáže učiniť precíznejší posun vo svojom právnom názore a naďalej zmiešava dve rôzne veci do veci jednej: menovanie do funkcie (dňa 18. 08. 2006) orgánom na to oprávneným - rozhodnutím Prezídia FNM SR a následnou skutkovou udalosťou - ujatím sa výkonu funkcie, ktoré začína prijatím menovania a ďalším následným konaním osoby z pozície menovanej funkcie (čo sa udialo až dňa 21. 08. 2006 - a nijako nie pred týmto dátumom!). ...

1.) V zajatí vyššie pomenovaného metodického omylu Výbor NR SR pre NF prezentuje zásadne nesprávny názor, že podľa neho jediným relevantným dôkazom osvedčujúcim termín „ujatie sa funkcie“ má byť časť textu menovacieho dekrétu, že „začiatok výkonu funkcie je dňom 18. augusta 2006“.

Tento názor úplne ignoruje postupnosť a význam ďalších súvisiacich skutočností, a to že:

1., boli privedené priamo relevantné dôkazy, že menovací dekrét za člena VV FNM SR som prevzal a ako člen VV FNM SR som začal konať dňa 21. 08. 2006 - podobne ako moji ostatní kolegovia - na prvom spoločnom zasadnutí nového Výkonného výboru FNM SR (absolútne však nie pred týmto dátumom!).

2., menovací dekrét len založil právny predpoklad - titul (menovanie za člena VV FNM SR) a dátum (18. 08. 2006), odkedy sa funkcia menovanou osobou pro forma môže vykonávať, - nie je to však to isté, ako kedy sa reálne začala daná funkcia vykonávať

(čo je zasa preukázateľné až následnými aktami dňa 21. 08. 2006). Dátum a akt, kedy a ako menovaná osoba začala funkciu reálne vykonávať je možné ale aj dôvodne potrebné neprotirečivo a v integrálnej (kauzálnej) súvislosti stotožniť s dátumom ujatia sa výkonu funkcie (prevzatie menovania a konanie v mene funkcie). Iné úvahy, také, aké vyprodukoval Výbor NR SR pre NF sú mimo tento reálny kontext.

2.) Ak termíny dané ústavným zákonom majú mať rôzny (procesný) význam pre orgán a verejného funkcionára (Výbor NR SR má rozhodovať do 60 dní, no akoby nemusel záväzne túto lehotu dodržať, verejný funkcionár však musí záväzne podať majetkové priznanie najneskôr do 30 dní), takáto legislatíva je pre bežnú prax diferenciatná, diskriminatná a zmätočná. Takáto praktická nerovnosť pred zákonom rozrušuje dôveru a úctu k zákonu a dáva impulzy vyvolaniu pochybnosti o legislatívnom prostredí a jeho kvalite.

Výbor argumentuje pre seba (voľnou) poriadkovou lehotou a časovou náročnosťou na zistenie skutkového stavu veci. Verejný funkcionár ako pracovné individuum bezprostredne po nástupe do funkcie je však spravidla nemenej pracovne vyťažovaný. Prečo by jeho postavenie pred zákonom malo byť kvalitatívne horšie (diferencované a prísnejšie sankcionované) ako orgánu, ktorý v tej istej veci má konať? Porušovanie zásady rovnosti je poškodzovaním ústavných práv a slobôd a oberá demokraciu o jej výsostný esprit, ktorý ju činí lepšou než sú iné spoločenské systémy.

Bližšie zdôvodnenia veci a analytické súvislosti obsahuje nami podaný samotný pôvodný návrh na preskúmanie rozhodnutia Výboru NR SR pre NF.»

II.

Skutkový stav

Ústavný súd z obsahu návrhu vrátane jeho príloh, z vyjadrení účastníkov konania, ako aj z obsahu predložených listinných dôkazov obsiahnutých v spise týkajúcom sa konania vedeného výborom proti navrhovateľovi zistil nasledovný skutkový stav relevantný pre posúdenie veci.

1. Navrhovateľ bol do funkcie člena výkonného výboru fondu vymenovaný rozhodnutím Prezídia fondu 18. augusta 2006, t. j. týmto dňom bol vymenovaný do verejnej funkcie, t. j. verejnej funkcie podľa čl. 2 ods. 1 písm. zj) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.

2. Navrhovateľ prevzal menovací dekrét, ktorým bol vymenovaný do funkcie člena výkonného výboru fondu 21. augusta 2006 na pracovnom stretnutí zvolanom viceprezidentom Prezídia fondu a predsedom výkonného výboru fondu Ing. A. H.

3. Dňa 6. septembra 2006 došlo medzi fondom a navrhovateľom k uzatvoreniu Dohody o zmene pracovných podmienok, na základe ktorej bol navrhovateľ zaradený v pracovnom pomere do funkcie člena výkonného výboru fondu s účinnosťou od 18. augusta 2006.

4. Navrhovateľ podal písomné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. na poštovú prepravu 19. septembra 2006.

5. Výbor na svojej 4. schôdzi uznesením sp. zn. VP/93/06-K zo 16. októbra 2006 začal podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. proti navrhovateľovi konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov za porušenie povinnosti podať písomné oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov v zmysle čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. do 30 dní od ujatia sa verejnej funkcie.

6. Uvedenú skutočnosť oznámil navrhovateľovi predseda výboru listom sp. zn. VP/93/06-K z 20. októbra 2006 doručeným navrhovateľovi 25. októbra 2006, v prílohe ktorého mu zaslal predmetné uznesenie a zároveň ho vyzval, aby sa k nemu vyjadril.

7. Navrhovateľ sa k výzve vyjadril listom zo 7. novembra 2006, v ktorom okrem iného uviedol, že *«moje ujatie sa funkcie... nastalo prevzatím a podpisom „Dohody o zmene*

pracovných podmienok“ a to dňa 06. 09. 2006... Mám zato, že 30 dňovú lehotu som dodržal a preto navrhujem NR SR - Výboru pre nezlučiteľnosť funkcií, ukončiť konanie...».

8. Rozhodnutím sp. zn. VP/93/06-K z 29. januára 2007 výbor konštatoval, že navrhovateľ ako verejný funkcionár - člen výkonného výboru fondu porušil povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., za čo mu uložil pokutu v sume zodpovedajúcej mesačnému platu verejného funkcionára, a to vo výške 47 500 Sk.

V odôvodnení svojho rozhodnutia výbor okrem iného uviedol:

„Výbor dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že obrana verejného funkcionára nie je právne relevantná, keďže ústavný zákon nepodmieňuje výkon funkcie výkonom pracovného pomeru a nie je možné počítať začatie lehoty inak, ako je uvedené v ústavnom zákone. Z tohto dôvodu je výklad verejného funkcionára účelový a je nesporné, že uvedený verejný funkcionár porušil ústavný zákon a preto prijal uznesenie, ktorým sa menovanému... ukladá pokuta za porušenie povinnosti uloženej v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona vo výške jednomesačného platu verejného funkcionára podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona.“

9. Rozhodnutie výboru sp. zn. VP/93/06-K z 29. januára 2007 bolo navrhovateľovi doručené 12. apríla 2007.

III.

Relevantná právna úprava

Podľa relevantnej časti čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. je verejný funkcionár povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie (...) podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, v ktorom uvedie (...).

Podľa čl. 2 písm. zj) v spojení s čl. 3 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. je verejným funkcionárom aj ten, kto vykonáva funkciu člena výkonného výboru fondu. Tento verejný funkcionár podáva písomné oznámenie určenému výboru.

Podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. začne výbor konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov (ďalej len „konanie“) z vlastnej iniciatívy, ak jeho zistenia nasvedčujú tomu, že verejný funkcionár v oznámení podľa čl. 7 (...) uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje alebo že verejný funkcionár nespĺnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom (...).

Podľa druhej vety čl. 9 ods. 3 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. ak sa konanie začína z vlastnej iniciatívy orgánu príslušnému podľa odseku 1 (t. j. výboru, pozn.), konanie je začaté dňom, keď orgán podľa odseku 1 urobil prvý úkon voči verejnému funkcionárovi, proti ktorému sa vedie konanie.

Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nespĺnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7 (...) uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10.

Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Ústavný súd rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred ústavným súdom

upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie ústavného súdu je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

Podľa § 73a ods. 1 zákona o ústavnom súde konanie sa začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej len „orgán“). Podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde účastníkom konania je navrhovateľ a orgán, ktorý vydal rozhodnutie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Podľa § 73a ods. 2 zákona o ústavnom súde o podaní návrhu platí § 20. K návrhu sa pripojí napadnuté rozhodnutie orgánu podľa odseku 1. Podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

IV.

Východiská pre rozhodnutie ústavného súdu

Navrhovateľ sa svojím návrhom domáha, aby ústavný súd preskúmal a následne zrušil rozhodnutie výboru sp. zn. VP/93/06-K z 29. januára 2007. Svoj návrh opiera o nasledovné tvrdenia:

1. Funkcie člena výkonného výboru fondu sa právne relevantným spôsobom ujal až 6. septembra 2006, keď došlo k uzatvoreniu Dohody o zmene pracovných podmienok, na základe ktorej bol zaradený v pracovnom pomere do funkcie člena výkonného výboru fondu, z čoho vyplýva, že oznámenie podal v zákonom stanovenej lehote 30 dní od ujatia sa výkonu verejnej funkcie (čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.).

2. Napadnuté rozhodnutie výboru bolo prijaté po uplynutí zákonnej lehoty (do 60 dní od začatia konania podľa čl. 9 ods. 5 prvá veta ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.), keďže bolo začaté uznesením zo 16. októbra 2006 a rozhodnutie bolo prijaté až 29. januára 2007, a preto výbor *„mal povinnosť po dni 15. 12. 2006 konštatovať, že nedodržel ústavnú lehotu pre svoje rozhodnutie vo veci samej... a mal konanie skončiť pre zmeškanie zákonnej lehoty pre rozhodovanie vo veci“*.

Vo vzťahu k prvému z uvedených tvrdení navrhovateľa ústavný súd po preskúmaní dotknutej dokumentácie konštatoval, že z menovacieho dekrétu predloženému výboru predsedom Prezídia fondu vyplýva, že navrhovateľ bol do funkcie člena výkonného výboru fondu vymenovaný 18. augusta 2006, pričom v tomto dekréte je explicitne uvedené, že *„Začiatok výkonu funkcie je dňom 18. augusta 2006“*. V zhode so stanoviskom výboru, je ústavný súd toho názoru, že obsah tohto menovacieho dekrétu ústavne relevantným spôsobom určil termín, ktorým sa navrhovateľ ujal dotknutej verejnej funkcie a ktorý je podstatný a určujúci z hľadiska plynutia lehoty na podanie oznámenia podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. Na tomto závere nemení nič ani skutočnosť, že Dohoda o zmene pracovných podmienok medzi fondom a navrhovateľom bola uzatvorená až 6. septembra 2006, pretože aj v tejto dohode sa výslovne uvádza, že nadobúda účinnosť 18. augusta 2006.

Na tomto základe ústavný súd konštatoval, že tvrdenia navrhovateľa o začatí plynutia lehoty na podanie oznámenia od 6. septembra 2006 neobstoja, a to ani s prihliadnutím na jeden zo základných princípov práva *„ignorantia legis non exusat“* (neznalosť zákona neospravedlňuje). Navrhovateľ ako verejný činiteľ mal poznať ústavný zákon č. 357/2004 Z. z. a postupovať podľa neho (m. m. tiež IV. ÚS 3/07, II. ÚS 101/07).

Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ bol povinný podať oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. v lehote 30 dní od svojho vymenovania do funkcie, t. j. v lehote 30 dní od 18. augusta 2006. Pretože ústavné právo nemá všeobecné ustanovenie o počítaní lehôt, v danom prípade je potrebné aplikovať ustanovenie generálnej právnej normy civilného procesu, a teda § 57 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľovi začala plynúť 30-dňová lehota na splnenie povinnosti uloženej ústavným zákonom č. 357/2004 Z. z. nasledujúci deň po ustanovení do funkcie, teda 19. augusta 2006. Požadované oznámenie však navrhovateľ podal na poštovú prepravu až 19. septembra 2006, hoci lehota na jeho podanie mu uplynula 17. septembra 2006. Z tohto zjavne vyplýva, že navrhovateľ podal oznámenie po ústavným zákonom ustanovenej 30-dňovej lehote, čím porušil čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. (m. m. II. ÚS 101/07).

Vo vzťahu k druhému z tvrdení navrhovateľa ústavný súd po tom ako zistil, že lehota uvedená v čl. 9 ods. 5 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., v zmysle ktorej mal výbor rozhodnúť vo veci navrhovateľa v lehote 60 dní odo dňa začatia konania, v jeho prípade nebola dodržaná, v zhode so svojou doterajšou judikatúrou (napr. IV. ÚS 3/07, III. ÚS 23/07, III. ÚS 24/07), konštatoval, že v právnom poriadku Slovenskej republiky absentuje právna úprava následkov prekročenia tejto lehoty, t. j. jej uplynutie sa nespája so žiadnymi právnymi účinkami. Na základe toho možno dospieť k záveru, že výbor môže ústavne relevantným spôsobom rozhodnúť aj po uplynutí tejto lehoty, t. j. ide len o poriadkovú lehotu, ktorej márne uplynutie nemôže byť dôvodom na zrušenie dotknutého rozhodnutia výboru sp. zn. VP/93/06-K z 29. januára 2007.

Nad rámec uvedeného ústavný súd považoval za potrebné zdôrazniť, že je v záujme dodržiavania princípov právneho štátu, najmä právnej istoty účastníkov konania, aby výbor vydával rozhodnutia v lehote ustanovenej v čl. 9 ods. 5 prvej vete ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. aj napriek tomu, že táto lehota je poriadková.

Opierajúc sa o uvedené ústavný súd sumarizujúc svoje závery konštatoval, že pri preskúmaní rozhodnutia výboru sp. zn. VP/93/06-K z 29. januára 2007 nezistil žiadne dôvody na jeho zrušenie, a preto ho podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. októbra 2007